

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 4198/04
28.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dušanke Marjanović i Dragana Skoka, članova veća, sa savetnikom suda Milankom Alkalaj, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, uz učešće JP "Srbijašume" Beograd, ŠG "Šumarstvo" Raška i Republičkog javnog pravobranilaštva - Odeljenje u Kraljevu, Ulica cara Lazara broj 38, kao zainteresovanih lica, podnetoj protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu, Sektor za imovinsko-pravne poslove broj: 466-02-305/97-07 od 02.09.2004. godine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 28.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva finansija Republike Srbije u Beogradu, Sektor za imovinsko-pravne poslove broj: 466-02-305/97-07 od 02. 09. 2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem, odbijena je, kao neosnovana, žalba AA, izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave, Odseka za privredu, društvene delatnosti i imovinsko pravne poslove opštine Raška, broj: 02-461-1195/93 od 10. 10. 2003. godine, kojim rešenjem je odbijen, kao neosnovan, zahtev žalioca za priznavanje prava svojine na samovlasno zauzetom zemljištu.

Tužilac tužbom u upravnom sporu osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. Ističe da je tužiočevim precima pa i samom tužiocu, kao nasledniku, oduzeto pravo svojine na spornim parcelama broj: aa, vv, gg KO VV od strane Šumskog gazdinstva iz Raške i po osnovu obrasca P2 je izvršen upis te promene u katastru bez ikakvog pravnog osnova. Smatra da je osporenim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu i predlaže da sud tužbu uvaži i poništi osporeno rešenje.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao pri razlozima iz osporenog rešenja i predložio da sud tužbu kao neosnovanu odbije.

Zainteresovano lice - JP "Srbijašume" Beograd ŠG "Šumarstvo" Raška je u odgovoru na tužbu osporio tužiočevu tužbu i predložio da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Zainteresovano lice - Javno pravobranilaštvo Srbije - Odeljenje Kraljevo, nije dostavilo odgovor na tužbu.

Po razmatranju navoda iz podnete tužbe i celokupnih spisa, odgovora na tužbu tuženog organa i zainteresovanog lica Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Osnovano se tužbom tužioca ukazuje na nezakonitost osporenog rešenja.

Prema obrazloženju osporenog rešenja tuženi organ u potpunosti prihvata činjenično stanje i razloge iz rešenja prvostepenog organa donetog u ovoj upravnoj stvari, kojim rešenjem je odbijen zahtev AA, za priznavanje prava svojine na samovlasno zauzetom zemljištu, sa obrazloženjem da u ovoj pravnoj stvari postoji pravnosnažna odluka Okružnog suda u Kraljevu 1. br. 506/72 od 12. 12. 1975. godine, kojom je odlučeno o ovoj pravnoj stvari.

Prema dispozitivu i obrazloženju prvostepenog rešenja donetog u ovoj pravnoj stvari, utvrđeno je da su parcele čiji se povraćaj traži označene kao: KP br. aa, KO VV, po kulturi šuma pete klase površine 1.30,00 ha, vv KO VV, po kulturi livada osme klase, površine 0.07,04 ha i KP br. gg KO VV, po kulturi šuma pete klase u površini od 0.65,65 ha, prilikom aerosnimanja 1964. godine bile upisane na BB, a da je upis osporila Komisija za razgraničenje šuma u društvenoj svojini, koja je radila na tom području 1972. godine. Iz obrazloženja se dalje vidi, da je tuženi organ rešenjem od 04. 06. 1998. godine poništio rešenje od 27. 08. 1997. godine, kojim rešenjem je bilo priznato pravo samovlasnom zauzimaču BB na samovlasno zauzetom zemljištu, kao i da je prvostepeni organ postupajući po primedbama tuženog i na osnovu mišljenja Republičkog javnog pravobranilaštva odlučio kao u dispozitivu prvostepenog rešenja. Iz spisa se vidi da je zahtev za priznavanje prava svojine podnet dana 14. 07. 1993. godine, dakle pre stupanja na snagu Zakona o prestanku važenja određenih zakona i drugih propisa ("Službeni glasnik RS", br. 18/93), na koji se tuženi organ u obrazloženju osporenog rešenja poziva i to na član 4. stav 1. i 2. Uvidom u spise predmeta se vidi da nema pravnosnažne odluke o oduzimanju navedenog zemljišta, na koju se pozivaju i prvostepeni i drugostepeni organ u obrazloženjima rešenja, i koja se navodi kao razlog za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Kod ovakvog stanja stvari, u ponovnom postupku je potrebno saglasno odredbi člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku navesti i precizno označiti dokaze na osnovu kojih tuženi organ utvrđuje činjenično stanje.

Sa iznetih razloga, sud nalazi da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, pa je stoga primenom člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima o podnetoj tužbi odlučio kao u dispozitivu presude, s tim što su primedbe suda iz ove presude u ponovnom postupku obavezne za nadležni organ, na osnovu člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 28. 02. 2006. godine, U. 4198/04

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Milanka Alkalaj, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ